Wij zijn zoo gemeen – *The Song of the Lower Classes*

(Wals van de essentiële beroepen)

Tekst: Ernest Jones (ca. 1850)/Jos Vandersmissen | Muziek: Jos Vandersmissen

Wij ploegen en zaaien! wij zijn zoo gemeen,
te graven, te wroeten in d' aarde.
Wij maken van heide en woud om ons heen
een rijke, een vruchtbare gaarde.
Wij weten het heel goed, wij zijn zoo gemeen,
en zullen het nimmer vergeten.
Wij kneden het brood en wij bakken 't meteen,
doch – wij zijn te gemeen om 't te eten.

Wij dalen in d' aarde - wij zijn zoo gemeen! -
tot de donkerste hoeken der mijnen.
Wij laden en lossen en stap'len opeen
in havens en in magazijnen.
Wij vullen de kas als er geld wezen moet,
niet zij die in overvloed zwemmen.
Wij zijn voor belastingbetalen wel goed,
Maar – wie luistert er naar onze stemmen?

Wij wassen de zieken – wij zijn zo gemeen –
wij dekken de tafels en bedden.
Wij zorgen voor kind'ren en voor iedereen
te zwak of te oud zich te redden.
Wij schrobben en schuren dek en kajuit
van 't luxeschip voor 'n schamel centje.
Zelf geven wij onze laatste cent uit
aan de huur van ons appartementje.

Wij werken steeds harder, wij werken maar door,
de vrucht van de arbeid wordt zuurder.
Wij vormen het slaafs consumentenkoor,
en 't leven wordt altijd maar duurder.
Wij zijn zo gemeen, maar nu zeggen we, neen,
niet langer in knechtschap verzuchten.
Wij willen van aarde en arbeid alleen
een eerlijker deel van de vruchten.